

2'99

Burtnieku Vēstis

Burtnieku pagasta izdevums

Kaut reizēm tevi likstas tirdi.
Kaut liekas - plecos kalns ir krauts.
Tak gaišāk, siltāk kļūst ap sirdi.
Kad pirmās lāses kritam dzirdi -
Tev jāvar un tu vari daudz -
Dret pavasari dienas trauc.

(K.Kalnietis)

Burtnieku pagasta padomes sēde 1999.gada 17.februārī

Nepiedalījās G.Laizāns.

1. Piešķīra autoveikala statusu Valmieras reģ. Pat. b-bas izbraukuma tirdzniecībai.
2. Atļāva tirgoties ar spēkbarību un lopbarību SIA «Vidzemnieks TM» izbraukuma tirdzniecībā.
3. Apstiprināja zemes nomas līgumus.
4. Lēma par pabalstiem.
5. Izskatīja iesniegumus par dzīvokļu piešķiršanu.
6. Piešķīra līdzekļus Valmieras volejbola klubam, sacensībām volejbolā Ls 45,-

Nākošā sēde 17.03.1999.

Precizējums. Pēc lasītāju ierosinājuma publicējam divu pagājušajā gadā Valmierā reģistrēto mazo burtnieciņu vārdus. Tie ir: Anna un Dāvis Raimonds.

Par privatizāciju

Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas uzdevums ir sagatavot pašvaldības īpašumā esošās mājas privatizācijai, t.i., sadarbojoties ar Valmieras rajona zemes dienesta nodaļu, organizēt:

- 1) zemes robežu plāna sastādīšanu,
- 2) inventarizācijas veikšanu dzīvojamā mājā,
- 3) īpašuma ierakstīšanu Zemesgrāmatā.

Patreiz notiek dzīvojamo māju Lāčplēša ielā 1 un Jaunatnes ielā 15^a sagatavošana privatizācijai. Sagatavota un nodota privatizācijai ir viendzīvokļa māja «Penči».

Privatizācijas komisija palīdz arī par pajām privatizēto dzīvokļu ierakstīšanu Zemesgrāmatā.

Informāciju par privatizāciju varat saņemt

O., C. 8⁰⁰ - 12⁰⁰ un 13⁰⁰ - 16⁰⁰

Burtnieku pagasta padomē pie Dzidras Dreijas.

Piensaimnieku biedrībā

«Rīta loks»

Burtnieku pagasta «Rīta lokā» ir 108 piena piegādātāji.

1998.gadā pieņemtas 881 t piena ar vidējo tauku saturu 4.2% un 3.3% olbaltumvielu:

- ◇ A - 50.7%
- ◇ 1.šķ. - 37%
- ◇ 2.šķ. - 10.7%
- ◇ b-šķ. - 1.7%

Visvairāk piena augstākajā šķirā nodevis Vitolds Baranovskis.

Piena cenas:

- * A šķ. - 10.0 sant.
- * A nedz. - 8.0 sant.
- * 1. - dz. - 8.5 sant.
- * 1. - nedz. - 6.5 sant.
- * 2. - dz. - 5.0 sant.
- * 2. - nedz. - 5.0 sant.

Nestandarta pienu nepieņem.

Pienu varētu savākt ātrāk un tas būtu kvalitatīvāks, ja būtu labāki ceļi.

I.Krišjāne.

Burtnieku vecajiem ļaudīm

*Kā rudzu maize bijušas ir dienas,
No kurām riecens griezts gan salds, gan sūrs,
Nu tās kā vārpas smagos kūļos sienas,
Un gaismas gados staro dienu pūrs.*

*Te rīta ausmā laukā dzītas vagas,
Te glābts no lietus āboliņš un siens,
Te kūti pavadīto nakšu smagums,
Un prieks par teliņu tik balts kā piens.*

*Daudz sāpējis un daudz ir bijis rītu,
Laiks saviem asniem dziedējis tās ciet,
Bet maizes vārds Jums allaž bijis svētums,
Lai kādām mokām nācies cauri iet.*

*Mums tālāk kopt šo Burtnieku puses zemi,
Un cerības kā graudus tajās sēt,
Ka tā, kā Jūs reiz mācēs mūsu bērni
Te saknes laist un maizi izaudzēt.*

Sveicam janvārī un februārī dzimušos jubilārus!

Ausmai Stūrmanei - 60,

Fadejam Gīriņam, Antoņinai Trušeļei, Inārai Peltmanei, Skaidrītei Vitolai - 65,

Marijai Ogņevai, Dzintaram Vitolam - 70,

Pēterim Grīnfeldam, Mildai Ludviķei, Mirdzai Sēkliņai, Valentīnai Sadikovai, Tatjanai Grundeļai, Jekaterīnai Tulubjevai - 75,

Valijai Mērniecei - 80,

Alīdai Dambītei - 85,

Alīdai Grīnbergai, Leokādijai Vašutai - 91

Pensionāru padome.

Sports

- ◆ 7.februārī Burtnieku ezerā notika «Silstar» kausa izcīņa zemledus maksšķerēšanā. Sacensībās piedalījās 19 komandas no Valmieras, Cēsīm, Limbažiem, Rūjienas, Līgatnes, «Bango» no Lietuvas. Burtniekus pārstāvēja 2 komandas: I - Ādolfs Justs (39.vieta, 462 gr.), Aleksandrs Simanovs (37.vieta, 498 gr.), Guntars Taube (53.vieta, 74 gr.); II - Česlavs Daļeckis (50.vieta, 320 gr.), Andris Daļeckis (51.vieta, 308 gr.), Sergejs Smirnovs (41.vieta, 444 gr.). Kopvērtējumā 1.vietā MMK «Brīvzemnieks» no Limbažiem (8015 gr.), 2.vietā «CATA» no Cēsīm (6328 gr.), 3.vietā komanda no Cēsīm (5968 gr.). Burtnieki - I ieguva 18.vietu (1034 gr.), Burtnieki - II - 17.vietā (1092 gr.).
- ◆ 13.februārī Ķoņu pagastā notika Valmieras raj. pagastu un pilsētu 2 ziemas sporta spēles, kurās dalību ņēma 14 komandas. Sacensības notika 6 sporta veidos. Burtnieku pagasta komanda startēja visos sporta veidos un sasniegta šādus rezultātus:
 - Dambretē 2.vieta. Individuāli 3.vieta Agitai Judeikai, 3.vieta Florianam Senkānam.
 - Šahā 6.vieta. Komandā startēja Daina Šverna un Armands Kleinbergs.
 - Stafetē 5.vieta. Komandā startēja Agra Kļaviņa, Valda Juraša, Jānis Dzirkalis, Guntars Krūmiņš.
 - Novusā 13.vieta. Komandā startēja Aina Grīnberga, Aleksandrs Simanovs.
 - Distanču slēpošanā 10. - 11.vieta. Startēja Dina Līce, Agra Kļaviņa, Valda Juraša, Jānis Dzirkalis, Viesturs Liepiņš, Andis Grīnbergs.
 Notika sacensības starp pagastveciem, grāmatvedēm un sekretārēm. Mūsu komanda izcīnīja 2.vietu. Komandā startēja Uldis Mārtiņšons, Anda Līsmane, Vita Zvejniece. Kopvērtējumā Burtnieku pagasts izcīnīja 4.vietu.
- Vasaras pagastu sporta spēles notiks jūnijā Vaidavā, bet ziemas - Kauguru pagastā.

J.Amantovs.
- ◆ 17.februārī Valmieras 2.vidusskolā Burtnieku zēnu komanda pamatskolu grupā 8 komandu konkurencē sīvā cīņā, pieveicot 2.vidusskolas komandu, izcīnīja 1.vietu volejbolā. Komandā spēlēja Māris Dreija, Andris Rudzītis, Andrejs Beļuns, Māris Lilientāls, Juris Lurins, Deniss Grigorjevs, Mārtiņš Mērnīeks. Komandu trenēja Jānis Amantovs. Burtnieku zēni ieguva tiesības piedalīties Vidzemes novada sacensībās.
- ◆ 18.februārī Cēsīs Vidzemes novada sacensībās galda tenisā Valmieras rajonu pārstāvēja Ķoņu pamatskolas un Burtnieku vidusskolas komandas. Burtniecīši startēja 3 vecuma grupās. Vislabāk veicās jaunākās (6. - 7.kl.) grupas meitenēm Diānai Skļarskai un Ingai Vasiļevskai. Viņas ieguva 3.vietu. Vidusskolu grupā 4.vietu izcīnīja Sanita Romanovska un Līga Romanovska. Piedaloties sacensībās, guvām pieredzi un iedvesmu nopietnāk pievērsties galda tenisam.

G.Krūmiņš

ŠOGAD BURTNIEKU KULTŪRAS NAMAM - 30 GADI

Piecdesmito gadu otrajā pusē PS «Burtņieki» bija notikušas lielas teritoriālas pārmaiņas. 1955.gadā saimniecību apvienoja ar kolhoziem «Zvaigzne» un «Cīņa». 1958.g. PS «Burtņieki» Vāksēnu nodaļa tika pievienota kolhozam «Bērzaine», bet Saules nodaļa - Vidzemes valsts ērzeļu novietnei. Saimniecības teritorija ar kopējo platību 6196 ha kļuva kompaktāka. Galvenais ražošanas virziens bija piena ražošana un Latvijas brūnās šķīmes lopu audzēšana. Strādājošo skaits - ap 500 cilvēku.

1957.gadā par saimniecības direktoru tika iecelts galvenais veterinārs A.Rihters, kurš, būdams pēc dabas ļoti aktīvs un ar plašu interešu loku kultūras jomā, izvērsa dažādus sporta un pašdarbības virzienus. Mainījās darbinieku sastāvs. Jau 50 - to gadu beigās par speciālistiem un ražošanas nozaru vadītājiem tika izvirzīti nacionālie kadri. No dažādām Sibīrijas soda nometnēm bija atgriezušies daudzi godīgi un darboties spējīgi cilvēki ne tikai ražošanā, bet arī sporta un kultūras laukā. Pieņemot speciālistus darbā, kā viens no kritērijiem tika izvirzīta vēlme un spējas darboties mākslinieciskajā pašdarbībā vai sportā.

1956.gadā A.Rihters noorganizēja jaukto kori, kuru pats arī diriģēja. Mūzikas entuziasta R.Raģa vadībā izveidojās muzicēt spējīgs pūtēju orķestris. Jāatzīmē pirmie un ilggadīgie orķestranti: J.Devītis, L.Kalniņš, A.Liepiņš, E.Skrastiņš, J.Eklons, E.Kauliņš, A.Dzirkalis, V.Pidriķis, Z.Zakss, V.Balka u.c.

Pašdarbībā aktīvi iesaistījās Burtņieku 7 - gadīgās un internātskolas skolotāji. Skolotājas V.Vītolas vadībā darbojās «jauno, vidējo un veco ļaužu» deju kolektīvi.

1957.gadā par saimniecības kultūras nama vadītāju tika pieņemts aktīvs kultūras darba entuziasts E.Luste. Viņa vadībā izveidojās un nostiprinājās dramatiskais kolektīvs. Tika iestudētas latviešu un igauņu klasika, piemēram, R.Blaumaņa «Zagli», «Skroderdienas Silmačos», kurus spēlēja ne tikai Burtņiekos, bet izbraukuma izrādēs daudzviet republikā.

Piecdesmito gadu beigās darbību uzsāka arī estrādes orķestris, sieviešu un vīru vokālie ansambļi. Visi kolektīvi veiksmīgi piedalījās republikas padomju saimniecības mākslinieciskās pašdarbības skatēs. 1960.gadā uzvarētāji kolektīvi - tai skaitā Burtņieku koris (diriģente I.Liepiņa) un deju kolektīvs - sniedza koncertu Rīgas Operas un baleta teātri. Koris bija spējīgs apgūt klasisko un kora dziesmu repertuāru, veiksmīgi piedalījās rajona skatēs un vienmēr bija to kolektīvu skaitā, kas koncertēja republikas Dziesmu svētkos.

Sporta dzīvi saimniecībā un pagastā organizēja fizkolektīva vadītājs skolotājs A.Kindzulis. 1959.gadā sabiedriskā kārtā, ar saimniecības materiālo atbalstu, viņa vadībā izbūvēja stadionu pie internātskolas (tagad pļava un ganības) un sporta laukumu centrā pie 8 - gadīgās skolas. Stadions bija tādā līmenī, ka te bez regulārajām spartakiādēm varēja notikt arī republikas mēroga sacensības. Vēlāk darbu pārņēma J.Amantovs. Fizkolektīvā darbojās vieglatlētikas, futbola, volejbola, svarcēlāju sekcijas. Volejbolisti padomju saimniecību ministrijas rīkotajās republikas sacensībās, kas notika Burtņiekos, ieguva godalgotu vietu (1959.g.) Aktīvākie volejbolisti: E.Kīns, A.Plētiens, J.Lūsis, A.Peltmanis, A.Auziņš, E.Rumbenieks, J.Krjukovs.

1960.gadā Burtņiekos notika Vissavienības burāšanas sacensības. Jauno burātāju burtņieciņu komandu trenēja J.Vītols. Viņa vadībā tika izbūvēts un darbojās jahtklubs.

Panākumus ilgā laika posmā guva šahisti skolotāja Dz.Vītola vadībā un F.Seņkāna trenētie dambretisti.

Plaši izvērstā mākslinieciskā pašdarbība un aktīvā sporta dzīve saimniecībā un pagastā direktoram A.Rihteram deva iespēju pamatot kultūras nama ar sporta zāli celtniecības nepieciešamību.

1959.gadā saimniecībā ieradās lauksaimniecības ministrs A.Ņikonovs, lai pasniegtu ceļojošo Sarkanā karogu par labiem sasniegumiem ražošanā. Svinīgā sanāksme notika muižas klēti izbūvētā telpā bez logiem. Redzot šādus apstākļus, ministrs kļuva par kultūras nama celtniecības aktīvu atbalstītāju. (Zīmīgi, šim laikam nerakstuīgi, A.Ņikonovs apsveikuma runu teica latviski, apklusinot replikas un izsaučienus no zāles, paskaidrodams, ka Pleskavas apgabalā līdzīgā pasākumā taču runāšot krieviski, neskatoties uz to, ka zālē arī kāda grupa iebrāucēju - cittautiešu.)

Kultūras nama projekts tika izstrādāts arhitekta Gailiša vadībā. Vēra tika ņemta vietas īpatnība (ozoli, pilsdrupas). Respektēta pamatprasība - sporta zāles izmēri atbilstoši volejbola un basketbola spēļu noteikumiem. Laukos tas bija pirmais šāda veida kultūras nams. Izbūvēta tika arī skatuve ar palīgtelpām, dušām, sanitārajiem mezgliem. Paredzētas telpas pulciņu nodarbībām, bibliotēkai, saimniecības administrācijai.

Celtniecības darbus uzsāka 1967.gadā, pabeidza 1969.g. Kopējās izmaksas - 360000 rb).

Kultūras nama atklāšanas svinībās piedalījās ap 700 cilvēku - gan burtniecieši, gan viesi no rajona un republikas dažādām instancēm. Arodbiedrības priekšsēdētājs J.Lūsis, saimniecības speciālisti šefpavāres - brigadieres J.Butkevičas vadībā visus 700 sasēdināja pie klātiem galdiem.

Pēc atklāšanas kultūras namu vadīja pirmais direktors A.Šops (vēlāk Sīlis, E.Kalniņa, H.Kļaviņa u.c.) Prātā grandiozs pasākums ar 1000 apmeklētājiem - 1970.gadā organizētais R.Paula dziesmu koncerts ar klausītājiem no Burtniekiem un Valmieras rajona citu pagastu apkārtnes.

Turpmākajos gados pasākumu un svētku bijis daudz. Ļaudīm bijusi iespēja attīstīt savas intereses un spējas, kopīgi pulcēties, atpūsties. Jāatzīmē, ka ilgu gadu darbojās koris (diriģenti A.Rihters, K.Liepiņš, A.Tropa, I.Liepiņa, L.Krumholce un atkal I.Liepiņa). Pūtējus pulcējis orķestra vadītājs agronoms R.Balodis - gan svinībās, gan svētkos, gan pēdējā gaitā kādu aizvadot. Bibliotekāre A.Seņkāne bez darba ar grāmatām dažkārt veica arī kultūras nama vadības pienākumus.

Kultūras nams savu sūtību ir pildījis un dara to arī pašlaik.

L.Zālītis, zootehniķis, direktors, pensionārs,
kultūras darba organizators un veicinātājs visa mūža garumā.

Pašdarbnieku saiets

Visu paaudžu pašdarbības kolektīvu dalībniekiem!

Ja esat kaut dienu darbojušies kādā BKN kolektīvā, tad būsiet mīļi gaidīti satīkties gan ar saviem bijušajiem kolēģiem, gan arī ar jauniem dalībniekiem 27. MARTĀ BURTNIEKU KULTŪRAS NAMĀ.

Gan individuāli, gan arī kolektīvi būtu vēlams sagatavot kādu priekšnesumu vai arī atminēties kādu kuriozu gadījumu no kolektīvu dzīves. To varēs izdarīt arī pasākuma laikā. Darbosies brīvais mikrofons, varēs izmantot podestus un dēļu grīdu.

Lidzi ņemiet groziņu, labu garastāvokli un nepieciešamo balss saišu un kāju nostiprināšanai.

Dalības maksa Ls 1,- Pieteikties KN līdz 25.martam, tel. 56502, 56479.

KN vadītāja L.Kaimiņa.

Par savādo mūsu dzīvē

Kādreiz jaunībā vairākkārt esmu dzirdējis spoku stāstus, bet tolaik tiem, kaut arī interesēja, nepievērsu pietiekošu uzmanību. Tajos klausoties, radās īpatnējs baiļu pārdzīvojums, kas savā ziņā bija pat tikams.

Gāja gadi, un daļēji aizmirstie spoku stāsti mani atkal ieinteresēja, tam bija vairāki iemesli. Dzirdot šāda veida stāstus, tie ar manu dzīves pieredzi ieguva jaunu vērtējumu un attieksmi. Nu šādas parādības vērtēju kritiski, un tie no jauna lika pārdomāt agrāk dzirdētos stāstus par cilvēka vai, pareizāk, gara (dvēseles) pēcnāves dzīvi.

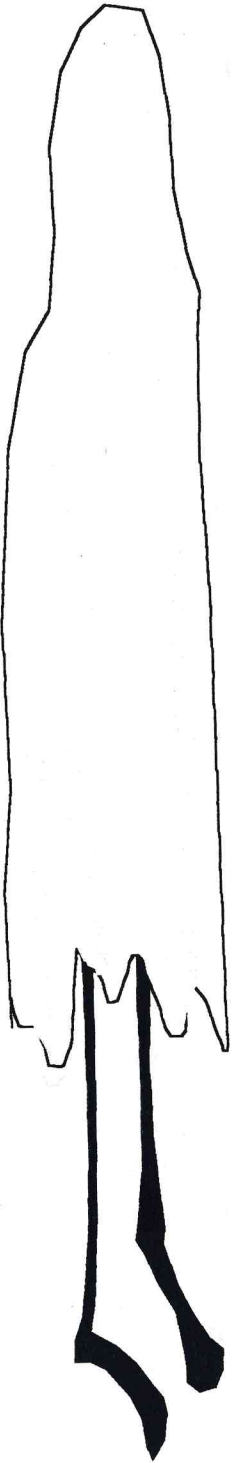
Par šiem jautājumiem sāku interesēties padomju laikā, 80-to gadu sākumā, kad pašmājās par tādām lietām gandrīz nerunāja, un un rakstīja tikai, lai tādās parādības noliegtu, bet ārzemju literatūra par šiem jautājumiem nebija pieejama. Meklējot izskaidrojumu šādām mistiskām parādībām, izlasīju vairāku padomju autoru darbus. Rēgu, spoku parādīšanās tur tiek izskaidrota ar cilvēku psihi īpašiem stāvokļiem, arī ar halucinācijām, kuras varot izpausties arī gluži normāliem cilvēkiem.

Piemēram, lidotājs Lundbergs V. Lebedeva grāmatā «Psihes noslēpumi bez noslēpumainības», meklējot pazudušā dirižabļa «Itālija» apkalpi, redz ledus tuksnesī sēžam vientuļu cilvēku. Tam pielidojot tuvāk, figūra izgaisusi. Šo notikumu autors izskaidro ar halucinācijām, kas radušās lidotājam virs vienmuļā ledāja.

Tā šādas parādības izskaidro zinātnieki - materiālisti (galvenokārt no bij. Padomju Savienības). Tajā pat laikā rietumu pasaulē daudzi zinātnieki ir pārliecināti, ka objektīvi pastāv garu jeb astrālā pasaule, ka cilvēka fiziskā eksistence nav vienīgā tā esamības forma. Kā prof. Golevs teicis: «Mūsdienu zinātne jau nonākusi līdz dvēseles esamības atzišanai.»

Kam taisnība? Viens filozofijas virziens grib pierādīt, ka parādības - rēgi ir cilvēka smadzeņu produkts, bet otrs, ka tie ir reāli mirušo cilvēku astrālie ķermeņi - spoki.

Arī folklorai ir sava loma misticismā. Gadu simteņiem cilvēki no paaudzes paaudzē ir saglabājuši dažādus ticējumus, nostāstus, kuros runā par spokiem, spoku stundu, veļu laiku, mirušo dvēselēm un citām neizskaidrojamām parādībām. Vai šie nostāsti būtu tikai tautas fantāzijas auglis vai saistīti ar ilgiem dabas un dzīves novērojumiem? Vai latvju tautas dainās par to teikts tāpat vien?

Piemēram, Šai saulē, šai zemē
Viesiem vien padzīvoju;
Viņa saule, viņa zeme,
Tā visam mūžiņam.

Es aizslēdzu dzelzu vārtus
Deviņām atslēgām,
Lai nenāk māmuliņa
Uz bērniem ciemoties.

Dieviņš veda dvēselīti
Pliku, kailu debesīs.
Te palika miežu lauki,
Te mantiņa, bagātība.

Manuprāt, apkopojot paša izzināto un izlasot tagad par šīm parādībām pieejamo, plašo literatūras klāstu, esmu pārliecināts, ka pastāv mums neredzama, paralēla pasaule, kurā reizēm tomēr kādam gadās ielūkoties. Šī pasaule nav jāmeklē Kosmosa aukstajā bezgalībā, bet tepat, mums līdzās, ap Zemi.

Daudz ko zinātne gadu gaitā atklās, un vēl neizpētītais, neuzzinātais, kas šobrīd šķiet mistisks, kļūs izzināts. Kā, piemēram, nupat «Liesmā» lasītais, ka Anglijā novērošanas videokamera Belgreivas muzejā nofilmējusi divas rēgainas būtnes - spokus. Ja ekspertu slēdziens būšot pozitīvs, tad tā būs pirmā reize, kad tehnika fiksējusi kaut ko no mītiskās pasaules.

Brīnumi, neizskaidrojamas lietas notiek - tas nav noliedzams. Ticēt tiem un kā tos izskaidrot, lai paliek katra paša ziņā.

Ar avīzes «BV» redakcijas aicinājumu un manu piekrišanu avīzes turpmākajos numuros tiks publicēti manis noklausītie un pierakstītie spoku stāsti. Visvairāk šādi nostāsti pierakstīti no pašu pagasta ļaudīm, bet būs arī lasītājiem svešu cilvēku vērojumi, jo aptaujāju ne jau tikai vietējos.

Manī nemieru rada tas, ka, nosaucot notikuma stāstītāju vārdā, es varētu saņemt pārmetumus. Bet negribas arī stāstījumu pasniegt bezpersonisku. Tomēr domāju - ja jau cilvēks man uzticējies izstāstīt savu piedzīvoto, kāpēc to nedrīkstētu zināt arī citi? Kāpēc man savāktais materiāls būtu jātur «zem pūra»? Tāpēc ceru, ka ikvienam būs interesanti uzzināt, kādas savādas lietas dažkārt notiek arī mūsu pusē.

Olgas Bobrovskas stāsts

I.

Kad 1959.gadā atbraucām no Baltkrievijas uz Latviju, mūsu pirmā apmešanās vieta bija «Roču» mājas, pēc tam «Plītas». Māju apdzīvoja divas ģimenes - vienā galā dzīvoja Zofijas Ozoliņas ģimene, bet otrā galā mēs - es, vīrs Vikentijs (Vincis) un mazais Jānis, kurš vēl bija no krūts jābaro.

Kādu vakaru, bija jau stipri vēls, pulksteni neatceros, pabaroju mazo puisīti, noliku viņu gulēt, un arī pati gāju gulēt. Vincis jau gulēja. Ielaidos gultā un, skatīdamās iepelēki blāvajā vasaras nakts logā, domāju par rītdien veicamajiem darbiem.

Pēkšņi ieraugu - pa istabu iet stāvs, baltās apakšbiksēs un krekļā (tā vismaz likās). Nodomāju, ka vīrs iet ieskrūvēt elektrisko lampiņu, kurai nebija labs kontakts, un tā bieži dzisa (tikko kā bija ievilkta elektrība). Laikam iet «sevis pēc», spriedu un joka pēc gribēju šo saķert aiz krekļa. Grābu ar roku tēla virzienā, vienlaikus teikdama: «Ēi, Vinc, kur tu iesi?» Tēls pazuda, bet Vincis, sauciena iztraucēts, gultā sakustējās un vaicāja, ko man vajagot.

Mans komentārs šim stāstam: šajā mājā nelaimīgas mīlestības dēļ nošāvās saimnieces Kristīnes Lapiņas dēls. Tas notika Latvijas brīvvalsts pēdējos gados. Kā ticējumos teikts, pašnāvnieka dvēsele nevar rast mieru, kamēr pienāk viņa dabīgais miršanas laiks. Laikā, kad Oļa redzēja rēgu, viņam būtu bijis tikai 40 gadu...

2.

Bija rudens, tumša nakts, ap 4³⁰ no rīta, kad no «Rijniekiem», kur tad dzīvoju, gāju uz «Lejnieku» fermu uz rīta slaukšanu. Nonākot pie «Oškalnu» kaltes, ieraudzīju «Saulstaru» pusē pret debesīm vērstu vertikālu gaismas stabu. Domāju, kas tas varētu būt. Tad ienāca prātā, vai tikai nav kas noticis ar veco Giriņa māti, kura jau labu laiku gulēja slimības gultā bez cerībām izārstēties. Līdz ko to iedomājos, paskatījos atkal uz to pusi, bet nekādu gaismas stabu vairs neredzēju. Kā vēlāk tajā rītā uzzināju, tieši ap to laiku, kad redzēju gaismas stabu, vecā Giriņu māte aizgājusi mūžībā.

E.Ozoliņš, 1999.gada 8.februārī.

Turpinājums nākamajā «BV» numurā

VIDES AIZSARDZĪBAS KLUBA BURTNIEKU NODAĻA

I Z S L U D I N A

literāro darbu konkursu «EZERS MANĀ DZĪVĒ»

Konkursā aicināti piedalīties Burtnieku vidusskolas 5. - 12.klašu skolēni, kā arī citu Valmieras rajonu skolu skolēni, kas dzīvo Burtniekos.

Darbu formas: DZEJOLIS, TĒLOJUMS, PASAKA.

Viens dalībnieks piedalās konkursā ar vienu darbu vienā formā.

Iesniegšanas termiņš - 5.aprīlis.

Darbi iesniedzami Burtnieku vidusskolā vai Burtnieku centra bibliotēkā ar norādi «Konkursam «Ezers manā dzīvē»».

Žūrija rezultātus paziņos un balvas pasniegs 1999.gada maijā galerijā «A - Z».

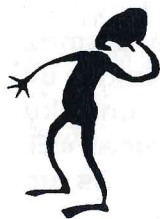
Konkursu atbalsta Burtnieku pagasta padome, izdevniecība «Nordik».

Informācija:

- bibliotēka, ☎ 56502 (Gunta Daļeckā),
- skola, ☎ 56451 (Dace Āķe, Agra Kļaviņa),
- VAK Burtnieku nodaļa, ☎ 42608 (Teiksmā Puriņa).

Latviešu tautas ticējumos teikts:

- ◇ Kāds laiks Meteņos - tāds būs arī Lieldienās;
- ◇ Kad Meteņos un Lieldienās ir sniegš uz jumtiem, tad nākošā vasarā ir daudz sēņu un ogu;
- ◇ Ja Pelnu dienā garas lāstekas, būs gari lini;
- ◇ Sniegs Pelnu dienā nesola labu vasaru;
- ◇ Ja Pelnu dienā ir vējpūtenis, tad vasarā nebūs kāpostu;
- ◇ Ja Pelnu dienā vējots laiks, tad būs auksts pavasaris un trūks lopu barības..

Redkolēģija: G.Daļeckā, D.Āķe, V.Zvejniece, Dz.Grīnberga, A.Kļaviņš.